

הכנסת השמינית
מושב שני

פרוטוקול מס' 109
מישיבת ועדת הכלכלה
שנערכה ביום ד', כ"ג בתמוז, תשל"ה
שעה 8.30 (2.7.75)

נ כ ו ר

חברי הועדה:
היו"ר י. הורוביץ
י. כארי
מ. זרוכלס
ע. הדר - הורוביץ
י. יודין
י. כהן
א. לבני
י. מודעי

מוזמנים:
י. ניצן - נציב שירות המדינה
ד. חירם - מנכ"ל משרד התחבורה
ש. לרר - מטעם משרד התחבורה
א. כהן - מנכ"ל שדה תעופה בן-גוריון
סגן ניצב יגל - מטעם המשטרה
א. ארן - מטעם מינהל התעופה האזרחית
א. בירמן - " " " "
צ. וילק - מטעם משרד התיירות
מר פינקוס - " " " "

מזכיר הועדה: מ. פלקסר

יועץ כלכלי לוועדה: ד. לב

רשמה: מ. טרלו

סדר היום: 1. תקנות בדבר תיקון תוספת ה' לחוק הטיס

2. המצב בשדה התעופה בן-גוריון

היו"ר י. הורוביץ: אני פותח את הישיבה.

תקנות בדבר תיקון תוספת ה' לחוק הטיס

א. ארן: לפי סעיף 29 לחוק הטיס, יש לשר התחבורה סמכות לבטל רשיון שמכרי בתוספת. הרשיונות האלה לא מצויים עכשיו בתוספת. אנחנו כמצב מגוחך, אי אפשר להאריך אותם ואי אפשר לבטל אותם.

י. כהן: רק הכנסת יכולה לתקן את החוק.

מ. הרובלס: מדוע מכניסים את מקבל המצנחים? לפי החוק אין זכות ערעור, האם לא כדאי באותה הזדמנות שמתקנים, להכניס גם זכות ערעור?

א. ארן: יש חוק ויש תוספות. בשנת 1972 יצא תיקון לחוק שמאפשר להחליף את התוספות לחוק שהן טכניות באמצעות תקנות.

היו"ר י. הורוביץ: הבעיה שמטרידה את חברי-הכנסת היא שאין אינסטנציה נוספת להחלטת השר. השר יכול לקבוע שלילת רשיון. את טוענת שאשר לשנות את זה רק בחוק. אפשר לעכב בינתיים את ההצעה שהיא חיובית כיסודה. אני מציע להודיע לשר או ליועץ המשפטי שזה למורת רוחנו שהשר קובע בענין סופית. יחד עם זה אינני מציע לעכב את אישור ההצעה.

א. ארן: בהצעת החוק ניקח בחשבון את העניין.

ה ו ח ל ט

לאשר את התקנות בדבר תיקון תוספת ה'
לחוק הטיס.

המצב במל התעופה בן-גוריון

ד. חירם: הנושא מגיע לדיון בוועדת הכלכלה היום אבל הבעיה הזאת קיימת משנת 1948. חוות או יותר באותה מתכונת. מה לא מדובר על אירוע שקרה לפני שבוע או חודש או שנה. המצב הזה קיים מאז ישנו במל התעופה. מה פסול? סבלים שהם עובדי מדינה לכל דבר, לוקחים טיפיים, ודבר שני, זה גורם לתופעות פסולות, מפני שאני ואנשי מל שאינו נותן טיפ. זה גורם לקונטרונטציה לא נעימה בין תיירים וסבלים ותופעות שכאשר תייר שואל למחיר, אומרים לו: 5, והוא נותן 5 דולר במקום 5 לירות. יש ביניהם סידורים מניימים מסובכים איך לחלק את הכסף הזה אחר-כך. הכסף נכנס לקופה ומתחלק לפי חלוקה מניימת של העובדים.

התופעה פסולה מיסודה וגורמת לתופעות פסולות נלוות. התופעות חמורות מעצם העבירה היסודית על חוקי התקשי"ר. הפסול שבתופעות הנלוות האלה מבחינתנו חמורה עוד יותר מאשר העבירה הפורמלית. מקובל בכל העולם לקחת טיפיים, אבל התופעות הנלוות אצלנו נדמה לי שהן חורגות מתחום הטעם הטוב.

יש שלושה כיווני פתרון תאורטית.

אפשר להפעיל את המשטרה ולתת להם לאכוף את החוק ולהגיש אישום נגד מי שהיא תופסת. מי שמכיר איך מתנהלות מדינות דמוקרטיות בעולם, יודה שקשה להסדיר בעיות בתחום יחסי העבודה ע"י המשטרה. אין לנו ענין עם איש בודד אלא עם גוף מאורגן שמאחוריו קבוצה מאורגנת של ועדי עובדי התעופה האזרחית, שזו קבוצת כוח חזקה.

הדרך התאורטית השניה היא למעשה לעשות את הכלתי חוקי לחוקי. מכריזים שדמי שתיה או טיפיים בנמל התעופה בן-גוריון הופכים להיות חלק מהתשלומים המקובלים בנמל.

דרך נוספת היא להפוך את זה לאגרת מזוודה, יהיו שלטים שעל כל נשיאת מזוודה ישלם האיש כך וכך לירות. זה יהיה כתוב באותיות גדולות ובכל מקום, בכל השפות, והתייר ידע כמה הוא צריך לשלם. יש גם לזה מגילות. מגבלה אחת היא, אתה נותן לעובד מדינה להמשיך לקבל דמי שתיה וקשה מאד לפקח על העודף שהוא צריך לתת. לתייר יש דולרים ויהיו קשיים. מינהלת נמל התעופה בן-גוריון שבדקה את ההצעה הזאת הגיעה למסקנה שלא להמליץ עליה.

הדרך האחרת היא להגיע להסדר עם העובדים בענין זה. ישנם במחלקת פריקה וטעינה בנמל התעופה בן-גוריון כ-250 עובדים, מתוכם 50 ארעיים. המחלקה הזאת עוסקת בשניסוגי פעולות בנמל התעופה; היא עוסקת בהכאת המזוודות מהמטוס אל אולם הנוסעים, בקטע זה נושא הטיפיים לא מופיע. הקטע השני זה אולם הנוסעים והחוצה אל האוטובוס או המונית; זה הקטע שבו מתעוררת בעיה של דמי השתיה. בקטע השני עובדים בתורנות, זאת אומרת כל 250 העובדים מגיעים במשך השבוע לעבודה בטקע הזה. איננו יכולים לאתר 50 מתוך 250 העובדים. ההצעה אומרת להוציא את הקטע הזה מצולם הנוסעים למכוניות מתחום השירות הממלכתי, ניתן את זה לקבלן פרטי או לקואופרטיב של סבלים, שיעבדו לפי מחירים מבוקרים ע"י הרשות. אפשר לפלוט 50 עובדים ארעיים, להקטין את מספר העובדים במחלקה, ולהוציא את זה מתחום הפעילות של פריקה וטעינה. יש כאן פגיעה בהכנסתם של 200 עובדים נותרים שאם לוקחים את זה מהם זה פוגע בהכנסתם, ורצו העובדים עומד לצדם ואומר שצריך לפצות אותם. הם עומדים על תוספת הכנסה של 200-300 ל"י לתודעה ועדה שמונתה ע"י נציב שירות המדינה ועל-ידו בדקה את הנושא והביאה את מסקנותיה בפני שר התחבורה. מסקנותיה נידונו ע"י שר התחבורה, והוא הגיע למסקנה שתוספת משכורת לקבוצת הסבלים הזאת היא פסולה. זה לא ייעצר שם. יתר העובדים יבואו גם כן בדרישות. מה שכן נתקבל כבסיס למו"מ ע"י שר התחבורה וע"י נציב שירות המדינה ויו"ר המחלקה לאיגוד מקצועי בהסתדרות, זו האפשרות של פיצוי חד פעמי. דהיינו: יתנו להם פיצוי חד-פעמי ובוזה יגמרו את הענין. הענין נמצא היום בשלבי בדיקה.

א. כהן: הנושא מוכר זה 20 שנה. באופן כללי נשמר הסטטוס קוו. היות וזה לא חוקי, לא הסכמתי לסידורים אלה. התחלנו לטפל בזה ונתקלנו ברשת סבוכה ביותר של בעיות. יש לזה השלכות על עובדים ועל פנסיה ועל עמדות ניהול במחלקה. הבאנו את העובדים לכך שהם מוכנים להגיע להסדר, גם הם הגיעו למסקנה שכן להמשיך אי אפשר וכי הבעיות הולכות ומחריפות. הגרוזינים התסיסו את הבעיה עוד יותר עם הופעתם בשטח.

אנחנו צריכים לפצות אותם על אכזר הכנסה. הבעיה היא איך לפצות אותם. אי אפשר להשאיר את עובדי המדינה באולם. אין לנו אמצעים, וגם המשטרה לא יכולה להשתלט על עובד שסרח. עובד לקח 50 לירות ולא נתן עודף, רדפו אחריו, והוא נעלם. מוכרחים על כן להוציא אותם מקטע זה ולתת לאחרים פיצוי.

י. ניצן: אני שולל את שיטת הטיפים. היא מקובלת בעולם בשירותים שונים. לשמחתנו, במשך הרבה שנים ידע העובד בארץ להמנע מלקבל טיפים, ולחיות לפי המשכורת שקיבל בדין ולא בחסד. מספר שנים כבר התחילו לקבל טיפים בתחומים שונים. בתחום שירות המדינה אין הדבר מקובל. יש מקרים חריגים והם מובאים לדין. יש לפעמים תלונות על דוורים ועל שירותי הסלפון, אבל תובעים את העבריינים לדין ועושים כל מאמץ כדי למנוע מעובדי המדינה מלקבל טיפים. עבור השירות שהם חייבים לתת לאזרחים. היינו מאד רוצים שאזרחים יימנעו מלהציע טיפים.

אשר לנמל התעופה, יש לי טענות להנהלות של נמל התעופה מזה 25 שנים, שהשלימו עם המצב הזה. כיום אנחנו עומדים בפני עובדה שהמצב קיים והשאלה היא, מה אנחנו יכולים לעשות כדי לבער אותו. התחלנו לטפל בנושא בשנת 1968. בשנת 1972 קיימנו דיון עם מזכיר ההסתדרות דאז, מר בן-אהרון, יחד עם שר התחבורה דאז - פרס - וחשבנו על ועדה משותפת שהוקמה ויש לנו דו"ח שהגיש סגן המנכ"ל של משרד התחבורה על הנעשה בתחום זה כ-6 - 7 מדינות. כל זה לא סייע בידינו לפתור את הבעיה... אני לא חושב שהעולים מגרוזיה גרועים מאחרים אינני חושב שהאלמנט הזה החמיר את הבעיה.

מתוך 250 העובדים יש לנו כ-160 קבועים ו-120 זמניים, שמתוכם 80 הם די חדשים. לפי הנתונים של מינהלת נמל התעופה מ-1974, ההכנסה הממוצעת של עובדים בפריקה וטעינה היתה ל"י 2800 לחודש.

איננו יכולים לפתור את הבעיה ע"י עימות וע"י התנגשויות. מתן א ל"י תוספת חדשית למשכורת, פותרת בעיות, היא יוצרת עיוותים חדשים ומסובכים הרבה יותר. העלאת השכר ל-200 עובדים תגרוור אחריה תביעות של עוד 900 עובדי נמל תעופה כמו עובדי מכס, עובדי משרדים ואחרים. לכן הגענו למסקנה ברורה שהפתרון המוצע ע"י גורמים שונים, של תוספת למשכורת, איננו פתרון שיביא אותנו לחוף מבטחים.

היו"ר י. הורוביץ: מה אנחנו יכולים לתרום לפתרון?

י. ניצן: אין לנו עדיין פתרון מגובש. יש מחשבות שונות שנבדקות. אחת האפשרויות זה קואופרטיב. אפשרות אחרת זה הסדר חד-פעמי. כל אלה אפשרויות שאנחנו עשוי מגבשים.

י. לודין: איך פנוי השכר?

י. ניצן:

שכר רגיל ויש תוספת תעופתית ותוספת עבור שימוש בציוד שינוע. יש פרמיות ושעות נוספות, תוספת לילה ומשמרות. אנחנו מבקשים שהכנסת תאפשר לנו לגבש את הרעיונות. אחרי זה נבוא ונדווח מה התגבש אצלנו.

סגן-ניצב יגל:

הבעיה יותר חמורה מאשר תאר אותה המנכ"ל של משרד החכירה. יש מקרים בהם הסבלים מכים נוסעים, במקרה שאינם מקבלים טיפ, או שגונבים את מזוודותיהם. הקבוצה הגרוזינית היא מאד הומוגנית וקשה מאד להוציא מהם משהו בחקירה. ערכנו חיפוש פתע ותפסנו חמישה אנשים ופתחנו תיקים נגדם. קבלנו חתימות של 250 עובדים שאם לא נשחרר אותם, תפרוץ שביתה. לא שחררו אותם, פנינו לרב הגרוזיני בלוד שיסמיע עליהם אבל שום דבר לא עזר. לפני יומיים הגיעו המון נוסעים והם הפריעו, חסרו עגלות והם דושו בעד כל עגלה דולר. אני חושב שנצטרך לתת את הקטע הזה לקבלן שיגייס אנשים מתאימים שיוכלו לפטר אותם ברגע שייתפסו.

י. מודעי:

אני רוצה להיות בטוח שהמטפלים בנושא יודעים את מלוא משמעות הדברים. זו קבוצה של 160 איש שמחזיקה את המדינה בגרון.

עיני לא צרה בסבל המסכן שמקבל כמה לירות. הבעיה היא, כאשר התייר לא נותן טיפ, הוא עלול לקבל מכות. אני שואל: מה ההבדל בין טיפ למתנה או לשוחד שנותנים לפקיד. ברגע שמחליטים על פיצוי, אתם מכניסים למעגל הזה את כל מי שיוכיח שהוא באורח סדיר קיבל מתנות בלי ידיעתכם. זה יכול להיות מאות אלפי ל"י.

התיירים רגילים לתת טיפים, אבל הסבלים לא מבדילים ביניהם ובין נוסע ישראלי שלא רגיל לטיפים. נראה לי שהפתרון המוצע איננו פתרון. אני חושב שאין פתרון אלא עקירת העניין.

לא נכון שהמצב הזה קיים כבר 20 שנה. התופעה קיימת אבל היא החמירה עכשיו במשך השנתיים-שלוש שנים האחרונות.

התקדים מסוכן בעיקר כאשר הוא נעשה ע"י הממשלה לגבי עובדי מדינה, תקדים שלא תוכל לצאת ממנו. יש כאן התפשרות על עבירה. אני מדבר על עבירות פליליות. אני לא בטוח שזה בסמכות הנציב או המשרד. ברגע שתתמו פיצויים על עבירה, אינני יכול לומר מה ההשלכה של זה.

אשר להצעה של קואופרטיב או קבלן, האם זה לא משחק של בת-יענה?

אם אנשים לא מקבלים תמורה עבור עבודתם הם צריכים לקבל יותר, זה לא עניין של שושרת. אם לא מגיע להם, לא צריך לתת להם. מה יכול לעשות הקבלן? אם אפשר למצוא אנשים מתאימים, אפשר גם פה למצוא אותם. הקבלן לא ישלם מכיסו. הקבלן יפקיד ערכות כנקאית, ואם לא יתן שירות, יפקיעו לו את העובדות? מה יהיה עם השירות?

לדעתי אין מכלל מהתמודדות עם שורש הבעיה.
אם תפתרו ותצליחו, אני אברך על זה, אבל אני לא מאמין שזה ניתן
בצורה שאתם הצעתם.

א. לבני:
כדברי מר ניצן שמעתי נימה שצריך לחשוב
עליה. הוא אומר שלאחר שיעשה הסכם ידווח.
הוא מאשים את הנהלות שדה התעופה, האחרים מאשימים אותו.
הבעיה, לדעתי, יותר עמוקה, כי תהיינה לה השלכות. צריך
שגוף מסוים יתן דעתו על כך. כל הסכם שיעשה עם העובדים
על פיצויים, הוא מתחילתו מגיע להפרת חוק, אם העובדים שהיו
להם הכנסות קבועות העלימו מס, זה קורה ברגע שאני מכיר במתן
פיצויים על הכנסה.

מדוע לא להכניס לנושא הכספי את חברות
התעופה? נוסע הקונה כרטיס לא משלם רק בשביל הטיסה אלא הוא
משלם עבור שימוש בטרמינל, הבאת מזוודות לטרמינל זה שירות
שחברות התעופה צריכות לתת.

מדובר על נוסעים הרגילים לתת טיפים;
יש גם מטענים אחרים כמו פירות ופרחים הנשלחים לחו"ל.

כשמעתי את המלה "קואופרטיב" התחלחלתי,
זה מסמר בלי ראש. זה נכס, אדם יכול להוריש מנייה לבניו.
גם אם הבן לא יעבוד שם, הוא ייהנה. לכן אני חושב שקבלן זה
הרע במיעוטו. קבלן אפשר להחליף.

האנשים ימשיכו לקבל טיפים. המשטרה צריכה
למלא את חובתה גם כלפי הקבלן וגם כשאינן קבלן.

היו"ר י. הורוביץ:
הנציב נשמע רגוע ואופטימי. אני רואה את
הדברים אחרת.

מדי בוקר אנחנו עדים לתביעות. אתה מבקש
שהות. התופעה קיימת כבר 4 שנים, אני לא חושב שצריך לעכב יותר.
לא נראה לי שצריך להוסיף להם 200 - 300 ל"י לחודש. עדיף בעיני
לסגור את הקטע ולתת להם פיצויים. הייתי שמח לו היית אומר
שאתה רוצה זמן קצוב.

לגבי המשטרה, אמרתי בישיבה הקודמת,
שנהגה כשורה. כשאמרו לי שיש עושק של תיירים, שאלתי את משרד
התיירות, והם אישרו את זה. כאשר שאלתי מה עושים נגד זה, ענו
לי שיש שלט גדול עם הוראות, אבל לא שומרים על זה. מדוע לא
יעמידו כמה שוטרים בלבוש אזרחי שיבדקו את העניין ויתפסו את
העובדים על החוק? נאמר כאן שאין אמצעים נגדם, אבל אם רוצים
צריך להלחם בשחיתות, יש עדיין דרכים.

אינני בעד קבלן פרטי אלא בעד קואופרציה
או בעד עובדי מדינה אלמלא האכזבות שנחלנו לאחרונה. הנסיון
נראה שמהו קרה בשירות הציבור או בקואופרציה. לכן כנסיבות
הקיימות, אולי צריך להעדיף את הקבלן הפרטי.

לדעתי צריכה להיות יד אחת, ולא כפי
שאמר לנו מר כהן, שמעבר למחיצות הוא לא יכול לפעול, כי זה
תחום המכס. כולם צריכים להיות תחת פיקוח יד אחת.

י. יודין:
אני מבקש שיחפשו דרך להפריד בין תושבי הארץ ובין התיירים. כאנגליה זה קיים. על המוכסים מוטלות חובות לגבי האזרחים. נאמר לנו בזמנו שקיימת בעיה בטחונית. מה שתייר מוכן לסבול מאיש בטחון נראה לו כסחבת מיותרת מצד המכס.

אנחנו צריכים להודיע שאנחנו מתייצבים נגד הגניבות והפריצות. אולם טיפ מקובל בכל העולם.

נגד הגניבות צריך להלחם בכל החומרה לפני שהמעגל יתרחב. צריך לשבת עם ועד העובדים ולהגיע להכנה שמינהלת הנמל מחליטה לשים קץ לתופעה זו, ויש לה לכך תמיכה ציבורית נרחבת.

לא טוב כאשר קבוצת עולים עובדת בענף אחד. מוטב שיתערבבו עם וותיקים, ועם עליות מארצות אחרות.

אני לא רואה כתרופת מלא מסירת העבודות לקבלן פרטי. זה יגרור חיכוכים בלתי פורסקים בין ציבור עובדים אחד לשני. מדוע חושבים שדוקא עובדיו של הקבלן יהיו טובים יותר?

אני מעלה שלוש מחשבות. אני מתנגד לטיפים ובפרט כאשר תביעה לטיפ מקבלת צורה אלימה. בכל השטח שבו מסתובבים הסבלים, צריכים להסתובב פקחים במדי שיוכלו להתערב לטובת הנוסע.

צריכה להעשות פעולת הסכרה לנוסע. ע"י כך שתולים שלט, לא פתרו את הכעיה. אם רוצים למנוע טיפים, צריך למצוא אקוויוולנט ציבורי לטיפים. האם היתה מחשבה על הנהגת פרמיות בעד היקף טיפול במספר נוסעים? אפשר לשתף בזה גם את חברות התעופה.

מר כהן:
אינני נגד גרוזינים, הם קבוצת עבודה יוצאת מן הכלל. הם העובדים הטובים ביותר בנמל, כאשר הם עובדים. יש להם מנהיגות חזקה שיכולים לקבוע שהם לא עובדים, ואף אחד לא יעבוד. הגרוזינים הם גוף חיובי. אני רק אומר שהראייה הכוללת לא תיעשה בלשכת העבודה בלוד, כאשר מפטרים, הם חוזרים אלינו.

בחודשים האחרונים משטרת הנמל עצרה יותר גנבים מאשר במשך שלוש השנים האחרונות. יש חוליית משטרה מיוחדת והם מפעילים שיטות מיוחדות בלתי מקובלות. יש להם הישגים יפים. הגרוזינים ראו בגניבות חלק מהתופעות הלגיטימיות. הם ניסו להשבית את העבודה בגלל זה שהמשטרה תפסה שני גנבים. אנחנו טיפלנו בזה.

איננו רואים כקבלן כפותר את הכעיה. אבל המצב הקיים הוא בלתי נשלט. יתכן שגוף אחר ישלוט טוב יותר מאשר הקבלן, אבל אתה עושה עם הקבלן חוזה לשלושה חודשים ואם הוא לא מסתדר, אתה מבטל את החוזה אתו. סבל שעבר עפירה, ייזרק ע"י הקבלן מהעבודה. היום איננו יכולים לעשות זאת. מדובר על המשך קבלת הטיפ אבל באופן ממוסד. הנוסע יקבל כרטיס שהוא ישלם עבורו, וייעשו עבורו כל השירותים. הכסף ישמש לשיפור השירותים בנמל התעופה. אנחנו מתחילים להפעיל את זה במגרשי חנייה.

הבעיה היא איך לפתור את העניין.
אינני רוצה לבעוט בעובדים אלא להגיע אתם להסדר, וככל
המוקדם. תארו לכם את הנמל הזה שובת. אז יתנו להם כל מה
שירצו...

סגן ניצב יגל: המוכסים אינם אנשי כסחון הם רק קיבלו
הוראות לבדוק יותר טוב.

היו"ר י. הורוביץ: אני מבין את מר ניצן, לא הוא שיצר
את הלך הרוח, אלא להפך. אנחנו רואים
את אוזלת היד של הממשלה, ואתה רק הנציג של הממשלה ולא יותר.
רצינו שתצטקו. אני מקווה שאתה עושה את זה במקום שאתה יכול
לעשות זאת... אנחנו איננו יכולים להשלים עם מה שקורה בחוץ
בכלל ובעיקר במקום הזה שזה השער למדינה. אנחנו צועדים לא
לקראת מה שאנחנו רוצים אלא נהפכים לשירותים הנחשלים שהיו
לפני 60 שנה. אינני מאשים את השר הנוכחי או את המנהל הכללי
של משרד התחבורה, זה כבר נמשך שנים. אבל לא יכול להיות מצב
שסבלים לוקחים ככוח טיפ או את המזוודות.

אני מציע שתקבלו את ההסדר עם הקבלן
אבל לזמן קצוב. ישלמו לעובדים פיצויים ויפסדו אותם, ויוציאו
אותם מהאולם. יקבעו את התנאים ומי שיעבור עכירה ייענש.
הם יקבלו פרמיות עבור כל נוסע או עבור כל מזוודה, אבל לא
ישלמו להם טיפים. צריך לעקור את זה מהשורש. אי אפשר לעשות
את זה החל ממחר בבוקר. צריך להכנס למו"מ אתם ולהגיע להסכם
ולהטיל את זה על הקבלן או על הממשלה. אם תרצו, אנחנו מוכנים
להשתתף בדבר.

בענין המוניות, מה שנעשה איננו מספיק.
המשטרה צריכה להשתלט על זה. אתם יכולים לבטל רשיון. תשתלטו
על זה ואל תעמידו אותנו כמדינה לבנטינית שאין כדוגמתה.

סגן ניצב יגל: הפקעת מחירים נעשית בלב העיר ולא בשדה
התעופה, אין לי שליטה על זה.

היו"ר י. הורוביץ: אתה יכול לשתף פעולה עם מי שהוא.
תתקשר בקשר ותודיע, או שאתה תיסע
במונית כנוסע ותבדוק את העניין. לא יתכן שלוקחים פי שלוש
מהמחיר, ואתם תסעו שזה לא תפקידכם.

סגן ניצב יגל: הטיפול הוא במשרד התחבורה.

היו"ר י. הורוביץ: יעסוק בזה מי שצריך. אנחנו נקיים ישיבה
נוספת ואני מקווה שהיא תתקיים בנמל התעופה.

הישיבה נבעלה בשעה 10:50